

JUDr. JAN KNĚŽÍNEK, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

Praha: 11. 1. 2019
Č.j. MSP-557/2018-OJD-SPZ/4
Počet listů: 2
Přílohy: 4

Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno

Věc: obv. zemř. V.M. - stížnost pro porušení zákona

Přílohy: 1)Ověřená kopie rozsudku bývalého Nižšího vojenského soudu v Brně PSP 47 ze dne 13.1.1955, sp.zn. T 70/54
2)Předkládací zpráva VÚA č.j. MO 271021/2018-211100 ze dne 19.10.2018
3)Kopie podnětu ke stížnosti pro porušení zákona JUDr. L. M. ze dne 14.9.2018
4)Ověřená kopie usnesení niž. vojenského prokurátora v Brně sp.zn. A O 25388/B

Podle § 266 odst. 1 trestního řádu podávám ve prospěch obv. zemř. VM.,

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému rozsudku bývalého Nižšího vojenského soudu v Brně PSP 47 ze dne 13.1.1955, sp.zn. T 70/54.

Rozsudkem bývalého Nižšího vojenského soudu v Brně PSP 47 ze dne 13.1.1955, sp.zn. T 70/54, byl obv. V.M. uznán vinným trestným činem nenastoupení služby v branné moci podle § 265 odst. 1 zákona č. 86/1950 Sb., trestního zákona. Za tento trestný čin byl obv. V. M. uložen mimo jiné trest odnětí svobody v trvání 2 let nepodmíněně.

Rozsudek nabyl právní moci dne 13.1.1955.

Předmětného trestného činu se obviněný podle výroku tohoto rozsudku dopustil tím, že dne 28.10.1954 nenastoupil, jak byl podle řádně doručeného mu povolávacího rozkazu povinen, vojenskou základní službu u OVS Topoľčany a odvolával se na to, že mu to nedovoluje jeho náboženské přesvědčení, neboť je vyznavačem víry Svědků Jehovových.

Žádná z oprávněných osob nepožádala o provedení přezkumného řízení podle zákona č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci, ve znění pozdějších předpisů.

Po prošetření věci nelze s takovým postupem bývalého Nižšího vojenského soudu v Brně PSP 47 souhlasit, a to z následujících důvodů.

Podle § 15 odst. 1 Ústavy Československé republiky z roku 1948 (ústavní zákon č. 150/1948 Sb.) se svoboda svědomí zaručuje.

Podle § 1 odst. 1 zákona č. 87/1950 Sb., trestního řádu, bylo účelem trestního řádu upravit řízení v oboru trestního soudnictví tak, aby trestné činy byly náležitě zjištěny a jejich pachatelé podle zákona potrestáni.

Podle § 2 odst. 3 zákona č. 87/1950 Sb., trestního řádu, bylo úkolem soudu v trestním řízení zejména spravedlivě rozhodovat o trestných činech.

Podle § 265 odst. 1 zákona č. 86/1950 Sb., trestního zákona, se trestného činu nenastoupení služby v branné moci dopustil ten, kdo v úmyslu vyhnout se trvale vojenské činné službě nebo zvláštní službě nenastoupil službu v branné moci do čtyřadvaceti hodin po uplynutí lhůty stanovené v povolávacím rozkaze.

Podle § 1 odst. 1 zákona č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci, ve znění pozdějších předpisů, je účelem tohoto zákona zrušit soudní rozhodnutí za činy, které v rozporu s principy demokratické společnosti respektující občanská politická práva a svobody zaručené ústavou a vyjádřené v mezinárodních dokumentech a mezinárodních právních normách zákon označoval za trestné, umožnit rychlé přezkoumání případů osob takto protiprávně odsouzených v důsledku porušování zákonnosti na úseku trestního řízení, odstranit nepřiměřené tvrdosti v používání represe, zabezpečit neprávem odsouzeným osobám společenskou rehabilitaci a přiměřené hmotné odškodnění a umožnit ze zjištěných nezákonností vyvodit důsledky proti osobám, které platné zákony vědomě nebo hrubě porušovaly.

Podle § 1 odst. 2 téhož posledně uvedeného zákona činy, které směřovaly k uplatnění práv a svobod občanů zaručených ústavou a vyhlášených ve Všeobecné deklaraci lidských práv a v navazujících mezinárodních paktech o občanských a politických právech, byly československými trestními zákony prohlášeny za trestné v rozporu s mezinárodním právem a mezinárodnímu právu odporovalo také jejich trestní stíhání a trestání.

V dané věci je nutno při přezkumném řízení vycházet z účelu zákona č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci, ve znění pozdějších předpisů, jehož vydáním sledoval zákonodárce především odstranění největších křivd, které se v 50. letech 20. století staly v justičním rozhodování tak, jako tomu bylo právě v posuzovaném případě, kdy obv. V.M. byl v podstatě odsouzen pro své náboženské přesvědčení. Navíc v době rozhodování bývalého Nižšího vojenského soudu v Brně PSP 47 nebylo zohledněno, že jmenovaný svým jednáním toliko uplatnil právo na svobodu svědomí zaručené v ust. § 15 odst. 1 Ústavy ze dne 9. 5. 1948. Dále

je třeba konstatovat, že Ústava z roku 1948 sice svobodu svědomí formálně zaručovala, avšak navazující norma nižší právní síly vydána nebyla. Právo na svobodu svědomí přitom nelze zaměňovat se svobodou víry ani se svobodou náboženskou, zejména když motiv jednání pod imperativem svědomí je v případě odmítání vojenské služby nutno považovat za určující (srov. náleží Ústavního soudu ze dne 26.3.2003, sp. zn. Pl. ÚS 42/02). Obviněný V.M. tedy neměl možnost získat individuální úlevu při plnění služební povinnosti ani vykonávat alternativní službu beze zbraně, jelikož tato neexistovala, a proto nemohl dostát svým zákonným povinnostem, aniž by se dostal do rozporu se svým vlastním svědomím. Jeho jednání tak, jak je popsáno v napadeném rozsudku, tedy není a nebylo trestným činem pro absenci jeho imanentního znaku – protiprávnosti.

Vzhledem k výše uvedenému je zřejmé, že v dané věci došlo k porušení zákona v neprospěch obviněného V.M. a je proto namístě předmětný odsuzující rozsudek bývalého Nižšího vojenského soudu v Brně PSP 47 ze dne 13.1.1955, sp.zn. T 70/54, jakož i další obsahově navazující rozhodnutí, zrušit, napravit tak nezákonný stav a poskytnout tímto způsobem určité zadostiučinění obviněnému, který setrval na svém náboženském přesvědčení i v době totalitního režimu, resp. jeho pozůstalým.

S přihlédnutím k důkazní i procesní situaci, kdy reálně nepřipadá v úvahu doplňování dokazování, se domnívám, že je možné a vhodné, aby Nejvyšší soud též sám rozhodl o zproštění obviněného obžaloby podle § 226 písm. b) trestního řádu.

Navrhuji proto, aby Nejvyšší soud ČR:

- 1) Podle § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil, že rozsudkem bývalého Nižšího vojenského soudu v Brně PSP 47 ze dne 13.1.1955, sp.zn. T 70/54, byl v neprospěch obviněného zemř. V. M. porušen zákon v ustanovení § 2 odst. 3 zákona č. 87/1950 Sb. ve vztahu k ustanovení § 265 odst. 1 tr. zákona č. 86/1950 Sb.;
- 2) podle § 269 odst. 2 trestního řádu rozsudek bývalého Nižšího vojenského soudu v Brně PSP 47 ze dne 13.1.1955, sp.zn. T 70/54, zrušil a dále zrušil i všechna rozhodnutí na tento rozsudek obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu;
- 3) a dále postupoval podle § 271 odst. 1 tr. řádu a podle § 226 písm. b) tr. řádu zprostil obviněného zemřelého V.M. obžaloby pro skutek spočívající v tom, že dne 28.10.1954 nenastoupil, jak byl podle řádně doručeného mu povolávacího rozkazu povinen, vojenskou základní službu u OVS Topolčany a odvolával se na to, že mu to nedovoluje jeho náboženské přesvědčení, neboť je vyznavačem víry Svědků Jehovových, čímž měl spáchat trestný čin nenastoupení služby v branné moci podle § 265 odst. 1 tr. zák. č. 86/1950 Sb., neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [4 Tz 3/2019](#)